

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 35 nummer 6 oktober 2023



HEER, HERINNER U DE NAMEN...

‘Je bent pas echt dood, als je naam niet meer genoemd wordt’, is een bekend cliché. Wij, gelovige mensen, weten beter. Wij kennen immers een leven over de grens van het aardse bestaan en herinneren heen?! Daardoor eindigt het bestaan van hen die van ons zijn heengegaan voor ons niet als zij hun lichamelijk omhulsel verlaten. En zelfs niet als zij niet meer genoemd worden. Hun én onze namen staan immers voor eeuwig geschreven in Gods hand.

Het afscheid van geliefde medemensen kent voor ons een troostend perspectief, zoals onder andere verwoord door de profeet Jesaja: ‘De Heer van de hemelse machten [...] zal de dood voor eeuwig vernietigen en van alle aangezichten zal hij, de Heer, de tranen wissen. [...] Dat is de Heer, op wie wij vertrouwden: laat ons jubelen en ons verheugen om de redding, die Hij ons gebracht heeft!’

In het verpleeghuis waar ik jarenlang werkzaam was als ouderenpastor overleed gemiddeld één bewoner per week. Dit betekende dat per jaar zo rond de 50 bewoners hun ogen voor altijd sloten. Om eenmaal per jaar een herdenkingsviering te houden voor al die overledenen, leek ons te massaal en ook weinig piëteitvol. We besloten toen om ieder kwartaal zo’n herdenkingsviering te houden. Viermaal per jaar dus ‘een soort Allerzielen’.

Ik hoor u al denken: maar dat waren er dan tóch pakweg nog zo’n 14 per keer, dus ook nog best massaal. Maar vergis u niet: het was confronterend en verdrietig mee te maken hoeveel nabestaanden niets van zich lieten horen op onze uitnodiging hun dierbare te komen herdenken. Zo werden voor die gemiddeld 14 overledenen per keer vaak wel 6 of meer herdenkingskaarsen niet aangestoken door een nabestaande, maar door een van onze vrijwilligers. Men had domweg geen zin meer in een religieuze plechtigheid...



Voor wie steek jij een kaarsje op ?

Zo raakte door de secularisering de traditie om op Allerzielen alle overledenen in nabije of verre kring tijdens een speciale kerkdienst bij naam te noemen en te herdenken sterk ‘verdund’. Herdenken wil men desondanks, maar ‘zonder God en eeuwigheid’. Voor de uitvaartbranche opende zich een gat in de markt, en rond 2 november worden in diverse uitvaartcentra profane herdenkingsbijeenkomsten georganiseerd. Ontsteken wij

Lees verder op pagina 3

Colofon

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom

redactie@avpnijmegen.nl

Website: Mieke Dahlhaus,

webmaster@avpnijmegen.nl

Volgend nummer:

Kopij inleveren voor: wo. 6 december 2023

Verschijningsdatum: vrij. 15 december 2023

Oplage: 475 exemplaren

Print: Janssen Repro, Nijmegen

Verspreiding Antonius Onderweg: Monique

Leclerq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen

06-49392730

secretariaat@avpnijmegen.nl

www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356

ABN AMRO: NL08ABNA0418667160

t.n.v. RK Parochie H. Stefanus

Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP

06 49392730

Parochieadministratie / Secretariaat

Frans Blom, Groesbeekseweg 96

6524 DJ Nijmegen

secretariaat@avpnijmegen.nl

Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730



INHOUD

- 1 **OPENINGSTEKST, LOUIS SIBBALD**
- 3 **VANUIT HET LOCATIETEAM, TON GROOS**
- 4 **ALLERZIELEN 2023, ANS ASBERG**
- 5 **GEDICHT, ALS IK AAN JE DENK, LEONITINE GERSSEN**
- 5 **KRONIEK, ANS ASBERG, JAN BULTE, ANNEKE LEISINK, KEES MEGENS**
- 6 **VREDESWAKE, CECILE KUIJPERS**
- 7 **COLUMN, WIE BEN IK, HANS WIJNEN**
- 7 **EEN NIEUWE VLEUGEL, PAUL KEIJSERS**
- 8 **COLUMN, KOFFIEPRAAT 9, KEES WAARDENBURG**
- 9 **PADUAHUIS, SAMEN ADVENT, ROB VAN WOERKOM**
- 9 **ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE, ADDY GROOS**
- 10 **KUNST IN DE KERK, BEPPIE PETERS**
- 11 **DE CAMINO, LIESBETH EUGELINK**
- 12 **WEGEN MET ZEGEN, VERTREK CEREMONIE, THEO BROCK**
- 12 **OPROEP VLUCHTELINGENWERK, RIËTTE VONKEMAN**
- 12 **SWINGENDE GOSPELWORKSHOP, JENNEKE V. D. STREEK**
- 13 **GELEZEN, DE LEKEN AAN HET WOORD, PAUL V. VELDHOVEN**
- 14 **VANUIT DE WERKGROEP DIAKONIE, ANNEKE LEISINK**
- 15 **FEUILLETON 6, ROB V. WOERKOM**
- 15 **KERST-INN 2023, ADDY GROOS**
- 16 **ANTONIUS OP VAKANTIE, MIEKE DAHLHAUS**
- 16 **CONCERTAGENDA, JAN BULTE**
- 16 **AGENDA**
- 16 **DINSDAGCONFERENTIES, MARIEKE VAN DE VEN**

voor een katholieke overledene het licht aan de Paaskaars, in deze ‘wereldse’ bijeenkomsten is het ritueel verschaald tot het aansteken van waxinelichtjes zonder verwijzing naar het Eeuwig Licht. Men heeft het soms dan ook over ‘kaarsjes-dag’ om het woord ‘zielen’ te vermijden. De afbeelding bij dit stukje duikt dan op in de media met als motto: ‘Voor wie steek jij een kaarsje op?’

In de Antonius van Padua houden wij nog een echte Allerzielenviering, waarin wij onze dierbaren noemen en herdenken, én bovendien ‘vieren de redding die Hij ons gebracht heeft!’

Louis Sibbald

VANUIT HET LOCATIETEAM

Enige tijd geleden deelde ik met u het voornemen van het locatieteam te komen tot de aanstelling van een vertrouwenspersoon. Kees Waardenburg werd hiervoor aangezocht. Inmiddels hebben we in het locatieteam en in het kernteam – daarover later meer – langdurig en grondig overlegd. Resultaat hiervan is dat we terugkomen op de term ‘vertrouwenspersoon’. Die dekt de lading van onze intenties niet afdoende. We vinden het veel belangrijker dat we mogelijke onvrede en wrijvingen tussen mensen voorkomen dan achteraf repareren. De overtuiging groeide dat we ons moesten richten op het verbeteren van de communicatie – toch al een streven van het locatieteam – tussen vrijwilligers binnen de werkgroepen, tussen de diverse werkgroepen en tussen de werkgroepen en het locatieteam. Hieraan wil Kees graag meewerken. Het is de bedoeling dat aan één van de leden van het locatieteam die taak wordt toebedeeld in samenwerking met de andere leden en dat geheel wordt ondersteund door Kees. Het initiatief hiertoe gaat uit van het locatieteam. Ter wille van het verbeteren van de communicatie stelt Kees zich ook beschikbaar als supervisor. Ik citeer Kees: “supervisie is een werkgerelateerde begeleidingsvorm die helpt om problemen om te vormen tot een vraag die verkend kan worden. Dat kan lucht en ruimte geven en nieuwe handelingsperspectieven, zoals het in vakjargon luidt. Het initiatief gaat in dit geval uit van de vrager. Het spreekt vanzelf dat geheimhouding gegarandeerd is”. Hoe we één en ander in de praktijk gestalte gaan geven is nog onderwerp van overleg. In ieder geval zijn we als locatieteam gelukkig met de bereidheid van Kees ons langs deze twee wegen (structureel en individueel) te ondersteunen in het verbeteren van de communicatie binnen onze actieve gemeenschap.

Over de voortgang van het gezamenlijk met het parochiebestuur en de gemeente Nijmegen op te stellen ambitiesdocument waar ik u eerder over berichtte en waarin uiteindelijk opties voor de toekomst van onze gemeenschap – vooral wat de gebouwen betreft – beschreven gaan worden, valt niet veel meer te melden dan dat het wachten is op een initiatief van het parochiebestuur; zij moeten via het indienen van een plan de aanzet geven tot dit proces. Van onze kant is er dan ook op aangedrongen om dit te doen. Afwachten dus.

Er is in oktober geen locatieteamvergadering geweest. In plaats daarvan vergaderde het kernteam, bestaande uit vertegenwoordigers van het locatieteam en van de diverse werkgroepen. Dit overleg vindt een paar keer per jaar plaats. Gesproken wordt dan vooral over de activiteiten van de werkgroepen. Ik licht er één onderwerp uit: de actie voor Oekraïne. Die slaat weer buitengewoon goed aan. U kunt zelf constateren, als u onze kerk binnen komt, hoeveel er al is ingebracht. Na het schrijven van dit stukje ga ik naar de kerk, waar vandaag ook de spullen die in acht andere kerken verzameld zijn bij ons worden afgegeven. Ik ben benieuwd of we alles kunnen bergen ...

Verder werd een groot deel van de oktobervergadering besteed aan het bespreken van het hierboven omschreven initiatief tot verbetering van de communicatie binnen onze gemeenschap.

Ten slotte: hebt u onze nieuwe vleugel al gehoord? Het oude, zwarte instrument heeft ons jarenlang trouw en klankvol gediend, maar was volgens deskundigen totaal op. Het nieuwe past beter bij het kerkinterieur, heeft een prachtige klank en is geheel gereviseerd. We gaan daar veel genoegen aan beleven, zowel zangers, bespelers als toehoorders!

Ton Groos



ALLERZIELEN 2023

Wij GEDENKEN IN ONZE ANTONIUS VAN PADUAGEMEENSCHAP

6 januari	2023	Han Bokdam	90 jaar
11 januari	2023	Netty Gruppelaar-Crombach	101 jaar
31 januari	2023	Ger Lange-Driessen	71 jaar
6 februari	2023	Peter Roumen	91 jaar
11 februari	2023	Toos van de Veerdonk-Elbers	99 jaar
28 juni	2023	Hilde van Vugt	93 jaar
30 juni	2023	Nell Bökkerink-Huggers	88 jaar
9 augustus	2023	Fons Dobbelaer	86 jaar
10 oktober	2023	Monique Roumen	54 jaar

Zondag 29 oktober 2023 zullen we in de Allerheiligen/ Allerzielenviering om 10.00 uur, samen met de nabestaanden, onze overledenen gedenken en een kaars voor hen opsteken.

De voorganger is Kees Megens m.m.v. het koor Larissa.

Wilt u een dierbare gedenken die dit jaar is overleden en ook een kaars willen ontsteken, waarbij de naam van uw geliefde overledene wordt genoemd, dan bent u van harte welkom in de viering. U kunt zich hiervoor opgeven o.v.v. uw naam en telefoon per e-mail (tcmbrock@gmail.com) of een briefje naar de pastorie, Groesbeekseweg 96.

Wij nemen dan contact met u op voor nadere gegevens van uw overledene.

Tevens wordt iedereen de mogelijkheid geboden om voor andere dierbare overledenen een lichtje te branden tijdens de viering. Hiervoor is aanmelding niet nodig.



Als ik denk
dan hoor ik jouw naam.
Als ik slaap
droom ik jouw naam.
In hoe ik nu leef
beleef ik jouw naam.
Uit machteloosheid
schreef ik jouw naam.

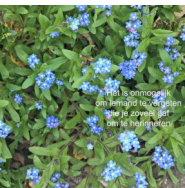
Soms heel alleen
verwerk ik jouw naam.
Met al mijn liefde
koester ik jouw naam.

In deze saamhorigheid
vertel ik jouw naam,
opdat je zult weten
dat ik je niet zal vergeten.

Zacht noem ik je naam.

Leontine Gerssen

KRONIEK



Op 99-jarige leeftijd is overleden **Toos van de Veerdonk-Elbers**. Samen met haar man Ab, met wie ze bijna 44 jaar getrouwd was, woonde zij decennia lang in de Joh. Vijghstraat. Samen bezochten ze regelmatig de vieringen in de Antonius van Paduakerk. Toen Ab ziek werd, heeft zij hem tot zijn dood in 2009 liefdevol thuis verzorgd. De jaren daarna werd zij langzaam maar zeker zo goed als blind, maar kon nog redelijk goed voor zichzelf zorgen. Ze hield van bloemen, de bakken op haar balkon waren rijkelijk gevuld met fleurige bloemetjes. De boodschappen vervoerde ze, zo lang als dat ging, lopend met de fiets met de zware tassen aan het stuur. Ze genoot van de bezoeken van de Ziekenbezoekgroep en werd menigmaal door Tom thuis afgehaald en begeleid naar de kerk, waar zij graag aanwezig was bij feestelijke vieringen. Zij was een sterke, lieve vrouw en zal door velen worden gemist.

Ans Asberg



Op 9 aug. overleed **Fons Dobbelaer**, lid van ons Gregoriaans Koor. Fons werd 86 jaar. Wij kenden hem vooral als lid van ons koor. Maar velen kenden hem ook als vroegere medewerker van het befaamde theologisch tijdschrift 'Concilium' en daarna als toegewijd medewerker van de universiteitsbibliotheek. Thuis had Fons een passie voor de genealogieën zijn vrouw Gerry voor de schilderkunst. Serieus en nauwgezet waren ze; zij stimuleerden elkaar enorm. Bij de uitvaart spraken vooral de kinderen in prachtige bewoordingen daarover. Fons was een enthousiast en zeer loyaal koorlid. Hij bleef bij ons, zo lang hij kon zingen. Een onderkoelde humor en een kwinkslag droegen veel bij aan de positieve sfeer in het koor. We missen hem zeer. Fons wilde graag dat wij bij zijn uitvaart als koor naast het In Paradisum ook zouden zingen "In manus tuas Domine, commendo spiritum meum", "In uw handen Heer, beveel ik mijn geest". Wij wensen Gerry en alle andere dierbaren van Fons veel sterkte.

Jan Bulte



Op 3 okt. is **Margriet Derksen - Scheerder** overleden op 63 jarige leeftijd. Margriet was een zeer gewaardeerde vrijwilliger bij Straatmensen. Zo kwam ik ook met haar in contact.

Hier in de kerk worden het hele jaar door dassen gebreid voor daklozen in Nijmegen. Zij krijgen met Sinterklaas bij Straatmensen een paar cadeautjes, waaronder een zelfgebreide das uit de Antonius van Paduakerk. Margriet vond dit een prachtige actie. Zo'n das geeft warmte, heel belangrijk als je veel buiten bent. Maar zeker zo belangrijk is te weten dat mensen deze das speciaal voor Jou gebreid hebben. Margriet vertelde dat er ook bij. We kwamen Margriet ook tegen bij de erwtensoepactie. Zij vond het zo fijn dat we ieder jaar deze actie houden om geld te verdienen voor Straatmensen. En omdat zij dit zo'n waardevol initiatief vond is zij enkele jaren mee komen helpen met het verkopen van de soep. Zij was daar een vriendelijke en gewaardeerde medewerker. Nu is Margriet er niet meer. Maar de herinnering blijft aan een enthousiaste en betrokken vrouw.

Anneke Leisink





Op 10 oktober is **Monique Roumen** op 54 jarige leeftijd overleden. Opnieuw openbaarde zich bij haar een kwaadaardig gezwel waarvoor ze in de loop van haar leven al vaker een behandeling moest ondergaan. Dit keer sloeg de behandeling niet meer aan en toen dat duidelijk en duidelijker werd heeft ze nog zoveel mogelijk met haar man Robin en zoon Max, broer Hans en naaste familie doorgebracht om samen

met elkaar mooie herinneringen te maken. Toen het einde naderde en ze veelal op bed kwam te liggen, wilde ze bediend worden en het communie brood met de meest dierbare rondom haar bed delen om samen Gods kracht te vragen bij wat komen ging. Haar man en zoon wilden niets liever dan samen de zorg voor haar thuis op zich nemen. Hoe verdrietig soms ook, het werd een kostbare en troostvolle tijd om er samen voor haar en elkaar te zijn.

Monique was de dochter van Peter Roumen, van wie we nog zo kort geleden in februari van dit jaar afscheid hebben genomen. Monique groeide op in de bakkerij en bakkerswinkel van haar ouders, in het huis tegenover de pastorie, nu Blixem. Haar moeder verloor ze al op jonge leeftijd. Niet lang na haar huwelijk met Robin Visser, met wie ze 27 jaar lang een heel gelukkig huwelijk had, verloor ze een van haar beide broers Marc, die totaal onverwacht kwam te overlijden. Lief en leed heeft zich in haar veel te korte leven sterk afgewisseld, maar ze was en bleef een sterke vrouw die met volle inzet heeft geleefd, gewerkt en de zorg voor anderen op zich nam. Haar afscheidsviering was troostvol en indrukwekkend. Robin en Max voelden zich door het waardig afscheid gesterkt. "Voor altijd verbonden" met die woorden nemen ze haar nu mee in hun hart bij hun verdere leven.

Kees Megens



TERUGBLIK VREDESWAKE



Vredeswake

Samenkomen
rond de vredesvlam die
omringd door kleine lichtjes
leidt tot een voelbaar
gedeeld stil gebed

Stilzwijgen
bij verlangen naar vrede
en ervaren van onmacht
aandacht buigt angst
om in voorzichtige hoop

Uiteengaan
niet verloren zijn
of alleen zonder uitzicht
een dragende kracht leert
vergeven en steunen elk leven

Cecile Kuijpers



Column

Hans Wijnen

Wie ben je

Het stukje wat ik nu ga schrijven, zijn ontboezemingen van mijzelf, waarin onderwerpen worden aangesneden, die mijn leven hebben gevormd en tot op de dag van vandaag mijn leven hebben beïnvloed.

Als ik de mensen uit mijn jeugd mag geloven, zoals familie, vrienden en buurtgenoten, was ik vroeger dat mooie manneke, met dat leuke brilletje op! Ik was me hier zelf niet van bewust, maar naar mate ik ouder werd, merkte ik steeds meer dat mensen belangstelling voor me hadden. Zowel mannen als vrouwen.

Als je die ervaring hebt ga je jezelf afvragen wie of wat ben ik eigenlijk en kom je voor situaties te staan waar je het heel lastig mee kunt hebben. Ik ging mezelf voor de gek houden door me zo mannelijk mogelijk te gedragen, dat wat de buitenwereld van je verwachtte. Tot ik na veel twijfels en piekeren mijn huidige echtgenote (al 52 jaar de liefde van mijn leven) ontmoette waar ik al mijn gevoelens en gedachten bij kwijt kon. Zonder moeilijke gesprekken kon ik haar vertellen hoe ik in elkaar stak en zij was degene die het begreep en zich kon voorstellen waar ik mee worstelde. De intens verliefde klik die wij samen kregen was zo heftig en sterk, dat wij samen het avontuur van het huwelijk zijn aangegaan, wat nu al 48 jaar duurt en wat bekroond is met 3 prachtige dochters, lieve schoonzoons en 6 geweldige kleinkinderen.

Een van de belangrijkste dingen in het leven is, voorzichtig te zijn met het vellen van een oordeel over iemand.

Wat ik met dit verhaal wil vertellen is dat een van de belangrijkste dingen in het leven is, voorzichtig te zijn met het vellen van een oordeel over iemand (waar ik mezelf ook wel schuldig aan maak), die zo ongeraagd een stempel op gedrukt krijgt van iets waarvan anderen denken, dat dat zo is. Het kan voor de ander veel moeilijkheden veroorzaken wat niet nodig is maar wel pijnlijk kan zijn. Ik gun iedereen een relatie waar je jezelf kunt zijn, dan heb je net als ik een lot uit de loterij.

Tot slot een antwoord op de titel van dit stukje:
ik ben mezelf!

EEN NIEUWE VLEUGEL

Sinds mensenheugenis staat er een vleugel in de kerk. Maar het is voor iedereen duidelijk dat de glorieperiode van die vleugel in een grijs verleden moet hebben gelegen. Op nogal wat plekken was het ivoor van de toetsen verdwenen (provisorisch hersteld), de vleugel is bijna niet meer goed te stemmen, snaren verroest, mechaniek rammelt en is niet meer goed af te stellen, de houten ombouw en lessenaar is flink beschadigd, de klank laat te wensen over, enz.



Het is moeilijk na te gaan wanneer deze Johann Kuhse uit Dresden, die zijn fabriek startte in 1874, dat instrument moet hebben gebouwd. Maar het is zeker meer dan 100 jaar geleden, ik vermoed zelfs vóór 1900.

En toen diende zich een sponsor aan om uit te kijken naar een nieuwe vleugel. Het locatieteam, vertegenwoordigd door Ton Groos en Martien Peters benaderde mij om op pad te gaan. Via marktplaats zijn vele aanbiedingen, nieuw en tweedehands vleugels, te vinden. Ik nam contact op met de pianostemmer en restaurateur Frank Hollander uit Elst, en hij vertelde mij dat hij in de opslag een interessante vleugel heeft staan. Deze heeft hij klaargezet voor een bezoek van Martien Peters, Ton Groos en mijzelf. Na inspectie waren wij gedrieën van oordeel, dat deze vleugel een waardige opvolger kan zijn van het oude instrument.

Dit nieuwe instrument is een Schimmel van ongeveer 50 jaar oud. De fabriek staat in Braunschweig. Het is enkele jaren geleden door Frank helemaal opgeknapt, inclusief vernieuwde hamerkoppen, wat de doorslag heeft gegeven om tot de aankoop over te gaan.

De dag daarna kon het instrument al door Frank worden afgeleverd. Inclusief nieuwe en bredere verrijdbare wielen.



Ter plekke in de kerk is toen meteen begonnen met de ontmanteling van de oude vleugel: snaren losdraaien, gietijzeren raam demonteren en de kast in stukken zagen.



De Kuhse heeft zijn diensten bewezen, meer dan een eeuw lang; de Schimmel gaat dat vast en zeker in de toekomst, wellicht een eeuw lang, ook bewijzen. Toevallig vond ik thuis de beschermhoes van mijn oude vleugel en die blijkt precies te passen op deze nieuwe vleugel. Deze hoes mag nu dienen als zadel voor deze mooie Schimmel.

Paul Keijsers



Column

Kees Waardenburg

Vredeszondag 2023

Voorgangers: Zr Nadia en Louis Sibbald

KOFFIEPRAAT.... 9

Liturgie heeft iets van theater. Als de bel heeft geklonken, begint de voorstelling. Het doek gaat open en de zaal wacht in spanning. Wij zien de lector en de voorgangers hun plaats innemen op het podium. In ons programmaboekje staan de namen van alle spelers vermeld. Dit keer zijn het twee voorgangers. Want het is Vredeszondag. En dat betekent dat Dominicus en Padua de handen ineen slaan. Zr Nadia in een sober wit zwart habijt en Pastor Louis getooid in kazuifel, albe en stola. De voorstelling begint.

Voor mij is de voorstelling al begonnen voor die bel. En dat is het moment dat de kinderen door het gangpad naar voren komen. Ieder op zijne eigene wijs. Verlegen, ondernemend, rebellerend, geconcentreerd. Ook zij zijn spelers in het spel. Zie hoe zorgvuldig ze het waxinelichtje vasthouden. Doe dat maar eens in een immens grote ruimte en vele blikken die op jou zijn gericht.

Voorop loopt een meisje. Lijkt zich niet bewust van al die blikken. Er is nu één ding waar het op aan komt: voorkomen dat het vlammetje dooft. Je ziet het aan haar blik, geconcentreerd op wat voor haar ligt. Je ziet het ook aan haar handen die om het waxinelichtje heen liggen. Ze is met haar aandacht zowel daar, als hier. Dat geeft iets soevereins aan haar verschijning. Al kijkend voltrekt zich iets in mijzelf dat ik moeilijk kan benoemen. Ik maak met haar die beweging mee. In de theaterwetenschap noemen ze dat "mimesis". Een vorm van toe-eigen, in-leven, bijna worden als zij.

Natuurlijk, ik weet het, je kan het een toneelstukje noemen, onder de strenge regie van de moeders. Maar dat is het niet alleen. Wat ik zie is een heilig spel. Het heilige is niet aan de overkant van de zee, maar vlak voor mijn neus. Zo gewoon als een groepje kinderen dat door het gangpad naar voren komt met het lichtje in hun handen. Laten we hen op deze Vredeszondag noemen: "kinderen van de hoop".

Voor het einde van de dienst komen ze ook weer terug met wat zij in hun eigen ruimte hebben gemaakt. De jongste van het gezelschap laat zijn tekening trots zien aan de voorganger, maar deze is bezigt met in ontvangst

nemen van een andere tekening. Dat is het moment waarop het jongetje uitbarst in erbarmelijk snikken. Hij werpt zich ter aarde, plat op de grond, met zijn armen zijwaarts. De ruimte van de kerk die bekend staat om zijn goede akoestiek vult zich met verdriet waar geen eind aan lijkt te komen. Ik weet niet of ik moet lachen of huilen.

Ten over staan van zo veel verdriet is voorganger Louis zichtbaar bedremmeld en kijkt hulpeloos de kerk in. Laten we wel wezen: kunnen we ten overstaan van de oorlogen en de rampen die zich op dit moment onder ons voltrekken iets anders zijn dan dat.



SAMEN ADVENT 2023 MEDITATIES VIA WHATSAPP IN DE ADVENT

Zoals de afgelopen twee jaar kan je ook nu weer tijdens de Adventsperiode elke dag via *Whatsapp* een korte meditatie ontvangen. We starten **zat. 2 dec. 2023** met een meditatie voor adventsperiode 2023. Ieder ochtend rond 8 uur plaatsen we een nieuwe bijdrage. Het thema op die zaterdag is het evangelie van zondag 3 december. Het thema van de eerste week is het evangelie van zondag 10 dec., van de tweede week het evangelie van zondag 17 dec., van de derde week het evangelie van zondag 24 dec.. Anders dan in de vorige jaren wordt het nu **een gezamenlijk initiatief van Antonius van Padua en Effata**. Vandaar ook de nieuwe app-naam: **Samen Advent 2023**

Wil je de bijdragen ontvangen? Meld je aan met naam en telefoonnummer bij Liesbeth Jansen via mail (zie onder). Wil je zelf een bijdrage leveren? Geef het door aan Liesbeth Jansen eveneens via het onderstaande mailadres. Zij neemt contact met je op over de planning en de spelregels.

Belangrijk: zit je al in de appgroep Samen Antonius?

Dan hoef je niets te doen, het is dezelfde groep.

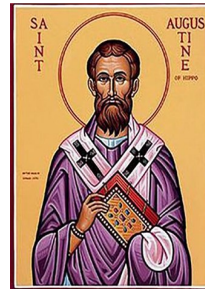
Voor vragen:

Liesbeth_jansen@yahoo.co.uk

robvanwoerkom1@kpnmail.nl

Rob van Woerkom

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE



Qui bene cantat bis orat



Zingen is bidden voor twee
H. Augustinus van Hippo

Wirwar, woord, stilte

Het rumoer in de wereld maakt ons opstandig, maar ook machteloos. Wat kunnen we doen, wat geeft ons de rust om in onze omgeving verder te leven? Jos Blom, een van de bassen van ons Paduakoor, heeft een mooi gedicht geschreven en onze Paduacomponist, Paul Keijzers, heeft er muziek bij gecomponeerd. Dat lied heeft de titel "Uit de wirwar van het leven". Uit die wirwar zijn we samengekomen om stil te worden en over God te dromen. Om te luisteren naar heel oude woorden, die ons vandaag nog kunnen inspireren. En we kunnen samen zingen en samen hopen. Even wegstappen uit die wirwar van het leven.

Een ander positief lied is: "Wat in stilte bloeit". Het begint met: wat in stilte bloeit in de luwte van tuinen, onder de hete zon op de akker, dat heeft Hij bedoeld voor de tafel der armen. Kortom zorg hebben voor elkaar. Elkaar verblijden en doen leven. Dichtbij kunnen we brood van genade zijn en wijn van eeuwig leven.

Even uit die wirwar van het leven komen en stil met een aardige blik, met zachte woorden, of met lieve daden elkaar verblijden. Met deze liederen gaan we langzaam richting de Advent. Een periode van stille inkeer, van stil hopen en uitzien naar het licht en van hopen dat het kwade zwicht, overal in de wereld en overal dichterbij.

Addy Groos





HEILIGENBEELDEN

Nu we op weg zijn naar Allerheiligen en Allerzielen ben ik in de kerk op zoek gegaan naar de heiligenbeelden. Naast ons vertrouwde Antonius beeld en het Mariabeeld waarbij veel kaarsen worden opgestoken vond ik een beetje weggestopt, het St. Josefbeeld en het Heilig Hartbeeld. Het H. Hartbeeld is verplaatst nadat de gedachtenishoek een ander plek kreeg door de komst van de Dag- en Pelgrimskapel en het H. Hartbeeld heeft nog geen goede nieuwe plaats gekregen. Net als het Antoniusbeeld zijn ze uit eikenhout vervaardigd door de Roermondse Firma Jos Thissen. Het H. Hartbeeld stond aanvankelijk tegen de westelijke vieringspijler en daarna in de westelijke zijbeuk. De verering van Jezus Christus krijgt vorm vanuit



de liefde en barmhartigheid, die worden gesymboliseerd door Jezus' Hart. Het St. Josefbeeld stond op het houten St. Joseftaer in de oorspronkelijke doopkapel. Het Josefbeeld staat nu in de oostelijke zijbeuk in gezelschap van het H. Hartbeeld. In het glazen voorportaal wordt de toegangsdeur naar de kerk geflankeerd door 2 andere houten heiligenbeelden. Aan de oostzijde de H. Antonius en aan de west-

zijde de H. Vincentius. Deze ook eikenhouten beelden komen uit de Betlehemkerk en zijn na de sluiting van die kerk in 2018 overgebracht naar onze kerk.



Omdat de sociale spiritualiteit van deze Vincent de Paul, Frans priester uit de 17e eeuw en ambassadeur van mensen in de marge, zo goed past bij de diakonale spiritualiteit van onze Antoniusgemeenschap, nam Tjeu van Knippenberg c.m. het initiatief voor het Vincent de Paul Center Nederland dat in 2012 officieel werd opgericht. Zo is het beeld van

de Heilige Vincentius een mooie aanvulling op onze heiligenbeelden en heeft het een mooi thuis gevonden.

Het laatste heiligenbeeld vond ik in de Pelgrimskapel, het beeld van de heilige Werenfridus.

Werenfridus was een van de eerste missionarissen in Nederland en heeft een belangrijke rol gespeeld bij de verspreiding van het christendom in de Betuwe. Het massieve beeld van kalkzandsteen is vervaardigd



door beeldend kunstenaar Hans Garritsen. Hij heeft de heilige uitgebeeld met een bootje met een doods-kist in zijn handen, wat verwijst naar de legende waarin het lichaam van Werenfridus in een bootje werd gezet om te bepalen waar hij begraven moest worden. Het bootje bereikte Elst, waar hij is begraven en waar zijn graf een bedevaartsoord werd.

Tot slot de feestdagen van 'onze' heiligen:

Antonius (†1231): 13 juni.

Maria: 1 januari.

Josef: 19 maart.

H. Hart: 7 juni.

Vincentius (†1660): 27 sept..

Werenfridus (†ca 760): 14 augustus



Beppie Peters

Bron: fotoboek Antonius van Padua 1917 - 2017
Wikipedia

www.wegenmetzegen.nl www.vincentdepaulcenter.nl

PELGRIM VOOR ALTIJD

‘Pelgrim ben je voor altijd’ schreef ik enige tijd na mijn aankomst thuis, na het lopen van het eerste deel van de Camino del Norte in 2018. De gedachte was deels bedoeld als troost, een zoethoudertje om het hele komende, lange jaar van wachten te overbruggen, tot ik weer op pad zou mogen langs de noordkust van Spanje. ‘Ook al loop ik nu niet, de camino is in mij aanwezig. Het is een ruimte in mijn hoofd en hart, waar ik naartoe kan wanneer ik maar wil.’



Het camino-effect

Het was een schrale troost. Want eenmaal bevangen door het camino-virus wil je de pelgrimsweg naar Santiago het liefst zo snel mogelijk nóg een keer lopen. En daarna nóg een keer. Dus volgde na de kustroute in 2018 en 2019 de Caminho Português vanuit Porto in 2022. En staat de volgende alweer op het verlanglijstje: de Via de la Platta, vanuit Sevilla.

Ik ben niet de enige. Onderweg kwam ik heel veel mensen tegen die voor de tweede, vierde of zelfs tiende keer naar Santiago liepen, telkens via een andere route. En op Facebook zie ik nog steeds pelgrimsfoto's voorbijkomen van Arthur die wij in 2019 tegenkwamen en die blijkbaar nog steeds aan het wandelen is.

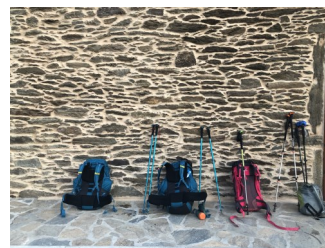
Ik lees het verslavende effect ervan ook terug in de interviews met pelgrims die de Sint Jacobsroute in het corona-jaar liepen ('Op zoek naar de camino in jezelf', NRC, 7&8 oktober 2023). De Deense advocaat wil tot op de bodem uitzoeken waarom mensen al duizenden jaren hier lopen, de Oostenrijkse jongeman wil nog een keer de stilte ervan ondergaan en de Belgische ambtenaar is alweer onderweg op de Camino Primitivo. De Camino loop je niet, zoals de bedevaartstocht naar Mekka, één keer in je leven – wat ik altijd dacht – maar als het even kan meermaals.

Transformatie

Toch dekt deze duiding niet helemaal de lading. Ik bedoel er namelijk ook precies het omgekeerde mee. Dat je, hoe aanlokkelijk het ook is, juist *niet* telkens weer op weg moet, maar dat je het camino-gevoel mee naar huis neemt en daar zijn werk laat doen. *'If upon returning to my home and work, I l'am not able to create brotherhood / or to make happiness, peace and unity, I have arrived nowhere.'* Zo las ik op de kerkmuur van het Convento de Herbón in Padrón, op de laatste etappe van de Caminho Português. De tocht is gedaan, maar eigenlijk begint het nu pas echt. Het gaat niet, of in ieder geval niet alleen, over het afzien, de ontberingen, de ontmoetingen, het wandelen, uiteindelijk gaat het over een manier van leven. Een 'gedaanteverandering' waarin je gaandeweg je leven daadwerkelijk als een pelgrimage gaat zien. En jezelf, én anderen, als pelgrim onderweg. Een tocht door het leven waarin je je niet vastklampt aan welke zekerheid dan ook, koestert wat en wie op je weg komt in het volle besef van de tijdelijkheid ervan, vanuit het vertrouwen dat je gedragen en geholpen wordt. Het is een besef dat slechts langzaam tot je doordringt. En dat ook alleen tot je door kán dringen, omdat je weer thuis bent. Pelgrimeren als een staat van zijn, waar je uiteindelijk helemaal geen rugzak en wandelschoenen voor nodig hebt.

De Camino als cultuurkritiek

Op die manier gezien heeft de camino inderdaad, zoals vaak beweerd wordt, transformatieve kracht. En die kracht werkt twee kanten op; ten opzichte van jezelf en ten opzichte van de maatschappij. Ook dit lees ik terug in eerdergenoemde NRC-interviews. De veranderingen



die mensen doorvoeren, hebben niet alleen betrekking op hun eigen leven – waarbij ze gaan trouwen met, of juist scheiden van, de liefde van hun leven, trekkingfanaat worden of op een ander continent gaan wonen – maar ook op hoe ze zich in de wereld opstellen. Zo gaat de één meer tijd doorbrengen met haar familie, doet een ander beter zijn best om zich goed te gedragen en coacht een derde inmiddels jonge mensen op hun levensreis. Hun ervaringen onderweg werken dus door zodra ze weer thuis zijn. Mensen gaan wellicht vaak op weg omdat ze op zoek zijn naar zichzelf, geheel in lijn met het romantische ideaal van de zelfverwerkelijking.

Maar de camino is niet alleen een roze bubbel waar het even heerlijk vertoeven is omdat mensen meer naar elkaar omkijken en klaarstaan om elkaar te helpen. Een tijdelijke onderbreking van de harde realiteit van het echte leven dus; het is hoe de wereld eigenlijk zou moeten zijn.



Dit is wat Frits de Lange het cultuurkritische aspect van het pelgrimeren noemt. (*Heilige onrust. Een pelgrimage naar het hart van religie*, 2017) Daarom is het in zekere zin ook helemaal niet erg dat de Sint Ja-

kobsroute steeds populairder wordt. Hij kan wat mij betreft niet populair genoeg worden, zodat zoveel mogelijk mensen deelgenoot worden van de camino-vibe en dit gaan uitdragen in de wereld. Zodat het werkelijke leven niet langer meer 'daar', op de weg naar Santiago is, maar altijd hier en nu in de praktijk gebracht wordt.

Liesbeth Eugelink || www.liesbetheugelink.nl



WEGEN MET ZEGEN

VERTREK CEREMONIE

Aan pelgrims/wandelaars die de Wegen met Zegen route (willen) lopen wordt de mogelijkheid geboden om deel te nemen aan een vertrekceremonie vanuit de pelgrims-/dagkapel van de Antonius van Paduakerk (Groesbeekseweg 94, Nijmegen). Deelname is gratis en de ceremonies zijn gepland op de volgende zondagen: 19 november en 17 december (van 8:30u tot 9:00u). Tevens kan voor groepen die de Wegen met Zegen pelgrimsroute willen lopen op andere dagen en op aanvraag een vertrekceremonie en/of aankomstceremonie gegeven worden.

Aanmelden en verdere informatie:

<https://www.wegenmetzegen.nl>

Theo Brock

VLUCHTELINGEN;

VAN ASIELZOEKER TOT STATUSHOUDER TOT ...

Voor diegenen die contact heeft met vluchtelingen, op welke manier ook, weet hoe belangrijk het is om gezien te worden door ons Nederlanders. Hoe belangrijk het is contacten te maken en relaties aan te gaan. Onmisbare

ingrediënten om een plekje te veroveren in onze maatschappij, om geen vluchteling te blijven, maar weer gewoon mens te kunnen zijn. Dat weten we als Vluchtelingenwerk door ervaring en daar geloven we ook in. Daarom zijn we op zoek naar nieuwe vrijwilligers! We hebben verschillende vacatures, zoals begeleiders voor nieuwe inwoners in Nijmegen, om hen de weg te wijzen en op gang te helpen in alles wat geregeld moet worden. Of medewerkers die helpen in de gezinsherenigingsprocedure, de meesten wachten al maanden tot ruim een jaar op hun gezin en kunnen hulp bij de procedure goed gebruiken.

In Nijmegen is ook een groep die niet het geluk heeft van een verblijfsvergunning en ook voor die groep wil Vluchtelingenwerk zich, samen met andere organisaties en ook kerken, zich in blijven zetten. Hiervoor zoeken we vrijwilligers met een juridische achtergrond; mocht je daar interesse in hebben laat het ons heel graag weten. Meer informatie of solliciteren? Stuur een mail naar: nijmegen@vluchtelingenwerk.nl of rvonkeman@vluchtelingenwerk.nl

Bellen mag ook: 06-40316604

Riëtte Vonkeman

SWINGENDE GOSPEL

Op zaterdagmiddag 4 november is er in de Maranathakerk een zangworkshop met aansluitend een korte viering waarin de ingestudeerde liederen terugkomen.

Tijdens een workshop van 2 uur leren je onder energieke leiding van Brechtje Verboven gospel- en/of soulnummers. Bv, Wade in the water, Mary, don't you weep, This little light of mine, Oh Happy day, We beginnen met een opwarming voor lijf en stem en gaan daarna met behulp van een pianist nummers instuderen.

Iedereen die zin in zingen heeft kan meedoen aan de workshop. Niveau is niet belangrijk, het gaat om enthousiasme. Als er een paar mensen in de groep zijn met zangervaring kunnen we waarschijnlijk ook meerstemmig zingen. Het is leuk als er een grote groep mensen meedoet, zodat we een heus swingend gospelkoor kunnen vormen in de afsluitende viering. Deelname aan de workshop kost € 7,50. Je kan je opgeven via inspiratie@pkn-nijmegen.nl. Opgeven kan tot 1 november. Plaats: Maranathakerk, Steenbokstraat 86 Nijmegen. Tijd: 13.45 (inloop) en aanvang 14.00 uur; de workshop duurt tot 16.00 uur aansluitend om 16.30 een korte viering die geleid wordt door Marije Klijnsma. De viering is ook bij te wonen, zonder deelname aan de workshop. Meer info: [Soul en gospel – Koningin van Brabant](#)

Jenneke van de Streek Werkgroep Inspiratie PKN Nijm.

GELEZEN DE LEKEN AAN HET WOORD

Jan Zuiker reikt ons trouw de uitgaven aan van het Mariënburg Magazine, van en voor kritische katholieken, om door te lezen. Uit het laatste nummer, Jaargang 40 nr. 4, Okt. 2023, over de nu gaande bisschoppensynode in Rome, mag met toestemming van de redactie dit artikel integraal overgenomen worden.



Een revolutionair plan voor een andere kerk. Met de presentatie van het Vaticaanse werkdocument (Instrumentum Laboris) in juni, ter bespreking op de bisschoppensynode in oktober, doet paus Franciscus een poging die, als zij slaagt, tot de grootste structurele verandering in de kerk van Rome kan leiden sinds het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965). Het plan dat in bovengenoemd document is uitgewerkt, past naadloos in de verrassingen die Franciscus' pausschap in de afgelopen tien jaar steeds weer opleverde. Realisering van wat hij noemt een synodale kerk, zoals in het werkdocument uitgewerkt, zou wel eens tot zijn voornaamste nalatenschap kunnen gaan behoren. De bedoeling van de paus is dat de huidige hiërarchie van de kerk op de schop gaat ten gunste van de leken, beter gezegd: iedereen die gedoopt is. Franciscus nam al eerder een voorshot op de nu door hem bepleite voorstellen, door korte metten te maken met de riantie posities van de kardinalen in Romkeere. Daarover kon hij in zijn eentje beslissen. Voor de revolutionaire plannen die hij nu heeft gepresenteerd zal hij steun moeten verwerven bij het wereldepiscopaat.

Een stem voor de leken

De 'synodale kerk' die de paus voorstaat, is een begrip dat herinnert aan de protestantse kerken waarvan de lidmaten als gedoopten een grote stem in het kapittel hebben. In de katholieke kerk hebben de gedoopten uitsluitend plichten, nu krijgen zij ook rechten die, als het aan de paus ligt, ook in het canonieke recht zullen moeten worden verankerd. In lijn daarmee wordt het belang van de lokale kerk waarin de leken zo'n grote rol spelen, nadrukkelijk opgewaardeerd. Het is de eerste zichtbare gemeenschap die de missie van de kerk moet uitdragen en daarvoor verantwoordelijkheid neemt. In feite voert Franciscus daarmee een strijd tegen een klerikale kerk waarin traditiegetrouw alleen bisschoppen en priesters de toon aan geven. Daarom moeten juist de leken in de kerkelijke overlegorganen een belangrijke

Een stem voor de leken

stem krijgen. De taakopvatting van priesters en bisschoppen kan daarin worden geëvalueerd en zelfs gecorrigeerd, alweer als het aan Franciscus ligt. Velen van hen zijn volgens hem nu te ver verwijderd geraakt van het leven en de behoeften van gewone mensen en doen de kerk en hun eigen roeping tekort door zich te beperken tot liturgische/sacramentele zaken. Ook op het centrale niveau van de kerk van Rome zullen de leken, inclusief nadrukkelijk de vrouwen, hun invloed op inrichting en leer van de kerk moeten kunnen uitoefenen. Hiermee zou feitelijk gerealiseerd worden wat in de jaren zestig door het progressieve Nederlands episcopaat, onder leiding van kardinaal Alfrink, steeds werd nagestreefd: medebestuur van de centrale kerk door de plaatselijke kerken.

Een plek voor iedereen

De aanleiding voor deze revolutionaire voorstellen is overduidelijk de crisis waarin de kerk is beland als gevolg van het wereldwijde seksuele misbruik door een minderheid van de priesters in de afgelopen decennia. Voor de paus de prikkel bij uitstek om de kerkelijke organisatiestructuur eens en voor altijd grondig te herzien. Door te strijden tegen, wat Franciscus noemt, het diepgewortelde klerikalisme dat de roomse kerk zo typeert, hoopt hij ook ruimte te scheppen voor een nieuwe evangelisering. Dat laatste betekent in de praktijk dat de kerk zich veel meer het lot van armen en ontheemden moet aantrekken. Ook inzake milieu-en klimaatproblemen die het leven op aarde bedreigen, ziet paus Franciscus nadrukkelijk een rol voor de kerk. Tenslotte niet onbelangrijk: iedereen is welkom in de kerk en niet op de laatste plaats degenen die tegenwoordig dagelijks over de tong gaan, de lhbtq-érs. De vraag is uiteraard hoe de Nederlandse bisschoppen met dit alles zullen omgaan. Is het huidige college niet juist het voorbeeld van een klerikale kerk waar de jezuïet Bergoglio mee wil afrekenen? De plannen en ideeën die de afgelopen twee jaar in de bijeenkomsten ter voorbereiding van de syno-



Paus Franciscus bij de bisschoppensynode van 2018

Een plek voor iedereen

Lees verder op pagina 14

de door de bisschoppen werden overgenomen om naar Rome te worden gestuurd, bleken elke vernieuwing in de kiem te smoren. Het lijkt erop dat het huidige bisschoppencollege door opnieuw de traditie te omhelzen eerder terug wil naar een kerk van vóór Vaticanum 2. Van hun kant zullen Franciscus' ideeën waarschijnlijk op het nodige verzet kunnen rekenen. Weliswaar heeft Franciscus op de komende bijeenkomsten in Rome het laatste woord, maar daarmee is de grote transformatie die hij zich voorstelt bij lange na nog geen feit. In Oktober zullen de voorstellen van het werkdocument moeten worden bekrachtigd. Een jaar later volgt dan het afrondende overleg in een afsluitende synode. Laten we hopen dat deze paus nog genoeg tijd van leven heeft om zijn plannen te realiseren.

Paul van Velthoven

VANUIT DE WERKGROEPEN DIAKONIE INZAMELING VOOR OEKRAÏNE

“Wij kunnen deze kinderen heel goed verzorgen met de goederen die jullie aan ons gegeven hebben. Zoals bijvoorbeeld: levensmiddelen, luiers, specifieke hulpmiddelen. Wij zijn hier heel dankbaar voor!”

Dit bericht kwam van de directeur van een kinderkuis in Munkac. Sinds het begin van de Russische agressie heeft dit kinderkuis zich ontfermd over 22 gehandicapte kinderen uit Donetsk (oost Oekraïne), waarvan 12 kinderen sinds hun geboorte bedlegerig zijn.

Lambert Simons van Surya Project stuurde mij dit bericht door. Het is mooi om te lezen. De hulp komt goed aan en de hulp die gegeven kan worden past ook bij de hulpvraag.

Dit kinderkuis in Munkac is een van de vele plekken overal in Oekraïne waar kleine vrachtwagens naartoe gaan rijden met allerlei materialen die geschonken zijn tijdens onze vierde inzameling voor Oekraïne.



Wat is er veel gebracht! Dozen, van klein tot heel groot, vol incontinentiemateriaal. Een artikel wat overal in Oekraïne iedere dag heel hard nodig is in ziekenhui-

zen en verpleeghuizen.

Verder heel veel drinkwater, maandverband, baby artikelen, tandenborstels en tandpasta.

Deze keer zijn er ook 12 rolstoelen, 15 rollators, 12 po – en douchestoelen, hometrainers en 14 krukken gebracht. Om het glazen portaal niet al te vol te zetten hebben we deze spullen achter het orgel gezet.

Ook in acht andere kerken in Nijmegen en Overbetuwe is men gaan inzamelen en op 15 oktober heeft men de artikelen bij ons in de kerk gebracht.

De eerste aanhanger van een vrachtwagen is gevuld op dinsdag 17 oktober.



Vrijdag 20 oktober wordt hopelijk al het andere opgehaald. Binnenkort zal de kerk weer “leeg” zijn. Ook wel weer fijn, want hoewel we probeerden alles meteen te sorteren en in de juiste dozen te doen, het blijven toch opgestapelde dozen in de hal en het achterste deel van de kerk. Maar wat geweldig is het ook weer dat we dit samen hebben kunnen doen voor mensen in zo'n vreselijk verwoest land, waar soms de meest elementaire dingen ontbreken. Heel hartelijk dank voor uw bijdrage!

ERWTENSOEP ACTIE

Op zondag 19 november zal de **Zevenheuvelenloop** weer gehouden worden. Net als voorgaande jaren willen we dan zelfgemaakte erwtensoep verkopen. Bent u bereid ons daarbij te helpen als koker van de soep?

Vanaf 15 oktober t/m 5 november ligt achter in de kerk een intekenlijst waarop u uw medewerking kenbaar kunt maken. Het is ook mogelijk u aan te melden via: webmaster@avpnijmegen.nl

De Stichting 'Straatmensen' is elk jaar erg blij met onze inzet, daardoor zijn zij in staat thuis- en daklozen de nodige keren een warme maaltijd voor te zetten. De gemaakte onkosten voor de soep kunt u, indien gewenst, in rekening brengen. Uw medewerking wordt zeer op prijs gesteld.

Oecumenische werkgroep diaconie van de Maranathakerk en de Antonius van Paduakerk

Feuilleton

Rob van Woerkom

ONTMOETING MET EEN ENGEL 6 - PEUKEN-WEG

“Ben jij nog steeds zo enthousiast over het menselijk lichaam?” Mij kan de ironie die in de vraag van mijn engel besloten ligt, natuurlijk niet ontgaan. Ik leg de situatie uit. Sinds anderhalve maand hebben Tjeu van Knippen-



berg, Marieke van de Ven en ondergetekende ons aangesloten bij **Wijkhelden van de DAR Nijmegen**. Wijkhelden maken vrijwillig een stukje straat schoon. Genoemde ‘helden’ maken, gekleed in een fel geel hesje en gewapend met een fabelachtig werkende knijper en plastic vuilniszak, een keer in de week, de Groesbeekseweg schoon vanaf hoek Heijendaalseweg / Groesbeekseweg richting centrum tot aan de Annastraat.

Twee weken geleden zie ik mijn engel vanuit de kerk naar ons zwaaien. Ik wenk haar en nu loopt ze met ons mee. Geamuseerd kijkt ze toe hoe wij meter voor meter blikjes, wikkels, plastic doppen, een ver-

dwaalde tampon, papierproppen, etensresten, lege flesjes, metaal en vooral eindeloos veel peuken behendig met onze knijpers oppakken en in de vuilniszakken droppen.

“Waarom doen jullie dat?”, vraagt mijn engel. Lastige vraag. “Een schoon milieu, je kan er eindeloos over praten, maar doe iets, kom in actie, al is het nog zo bescheiden”, zegt Marieke. “Omdat mijn buurvrouw, die ik moeilijk iets kan weigeren, mij vroeg”, probeer ik. “Maar het is ook héél gezellig hoor”, zo spreken wij in koor, ondertussen doorgaand met ons werk. Je kijkt nu ook op een heel andere manier tegen deze straat aan. Vaak krijgen we een opgestoken duim van onze collega’s van de DAR. En dan was er pas geleden ook die man die zijn sleutels verloren had en ons dringend vroeg daar naar uit te kijken. Mijn engel kijkt ons onderzoekend aan: “Nog een keer mijn vraag want jullie kunnen toch niet blij zijn met al die mensen die zo veel peuken, voedselresten, blikjes en flesjes etc. op straat dumpen?”

Ik zit in een lastig parket. De vorige keer (zie *Ontmoeting met de Engel 5*) heb ik nog de loftrumpet gestoken over de mens en het menselijk lichaam. Nu zie je een andere kant van ons menselijk lichaam; een behoeftige kant, een kant die veel nodig heeft, veel eist: voedsel, drank, ge-

notmiddelen. Tegelijkertijd valt nog een kant op. Op z’n zachts gezegd, een slordige; wat duidelijker genoteerd, een achteloze, gemakzuchtige kant. ‘Hup, gooi alles maar op straat, een ander, in dit geval de gemeentedienst, ruimt het wel op. Daar is zij immers voor!’

Zou het echt zo zijn? Dus weer die vraag: waarom doen we het? “Lieve engel, er zijn ongetwijfeld vele redenen om het niet te doen. Maar de vraag is of je eruit komt met denken, met eindeloos redeneren”. Misschien moet ook hier, net als bij een Vierdaagse wandeling, ons lichaam het antwoord geven. Gewoon beginnen met de straat schoon te maken, vuilnis verwijderen. Steeds opnieuw de **Peuken-weg** bewandelen om in de gaten te krijgen hoe wijzelf moeten veranderen naar een betere, diervriendelijk en milieuvriendelijke wereld. In gedachten verzonken blijft mijn engel achter.

KERST-INN 2023

We beginnen eind november met het nieuwe kerkelijke jaar. Dan volgt al snel december. Na Sinterklaas maken we ons onmiddellijk op voor het Kerstfeest. Voorafgaand aan Kerstmis is er **in het weekend van 16 en 17 dec. de jaarlijkse Kerst-Inn** met de kerstfair, waar allerlei kerstspullen tegen lage prijzen te koop zijn, en het kerstcafé met verwarmde stoelen en koffie of thee of chocomel.

Net als vorig jaar kunt u proeven van de lekkernijen van bakkerij Koekoek. Dit is een banketbakkerij voor jongeren met een psychiatrische kwetsbaarheid en een afstand tot de arbeidsmarkt. De jongeren zullen bakken voor ons Kerstcafé en meehelpen in de bediening. Wij vinden het fijn dat zij ook dit jaar bij ons zijn en u kunt hen steunen met de aankoop van heerlijk gebak bij uw kopje koffie of thee.



Zet vast in uw agenda:

Kerst-Inn zaterdag 16 dec. van 11.00 – 17.00 uur
zondag 17 dec. van 12.00 – 15.00 uur

Om 15.00 uur begint de meezingmiddag met alle bekende kerstliederen. Aansluitend kan er nog tot ongeveer 17.00 uur geshopt worden. Natuurlijk is er ook een glaasje Glühwein met een stukje kerstbrood.

En dat alles rond het thema: **Kerstklanken**. Wilt u nog kerstspullen brengen, of een kerststal beschikbaar stellen dan kan dat tijdens onze voorbereidingsdagen en wel op dinsdag 12 dec. van 10.00 – 16.00 uur. We kijken uit naar deze mooie en gezellige periode. Ook al is het dan koud in de kerk, we voelen de warmte van Kerstmis. informatie? Beppie Peters (06 30483180)

Addy Groos (06 28284700)

Antonius van Padua in beeld



Antonius op vakantie



De foto is gemaakt in 2017 in de Kathedraal van Barcelona. De bouw is gestart in de 13e eeuw. Het heeft een gotische indeling met een enorm schip en 28 kapellen. Vanuit de kerk kun je in een binnentuin komen met sinaasappel- en palmbomen. Ook lopen daar 13 witte ganzen. Dat getal dertien heeft te maken met **Santa Eulàlia**, die door dertien martelingen van de Romeinen stierf op haar dertiende verjaardag. Ze is de patroonheilige van de stad.

+++++

Openstelling kapel



De Dag-Pelgrims-kapel is elke dag open van 9.00-17.00 u.

Welkom bij Antonius van Padua

Concerten

Kamerkoor Mnemosyne zingt op 4 en 5 november 2023 o.l.v. Wolfgang Lange een najaarsconcert getiteld 'My Thoughts'. Op het programma staan vier a capella werken uit verschillende stijlperiodes. De concerttitel My Thoughts is ontleend aan een werk van Ēriks Ešēvalds (1977). Verder staat op het programma het motet Ecce Beatam Lucem van Alessandro Striggio (1540-1592) en The Lamb van John Tavener (1944-2013). We sluiten af met de prachtige Mis voor Dubbelkoor van Frank Martin (1890-1974).

Zat. 4 november 20.15 uur:

Dominicanenklooster, Huissen

Zon. 5 november 15.30 uur:

Antonius van Paduakerk Nijm.



Toegang: €17,50, incl. consumptie na afloop. Kinderen t/m 15 jaar gratis. Kaarten bestellen: www.kamerkoormnemosyne.nl/novemberconcert-2023/

Concert 'In het licht der liefde' door Kamerkoor Ton sur Ton
Najaarsconcert Kamerkoor Ton sur Ton. Het koor zingt liederen rond het thema wereldlijke en geestelijke liefde, met onder meer muziek van Holst, Whitacre, Duruflé en Poulenc. Dirigent, Hilde Gams. m.m.v. Sebastiaan Oosthout (piano) en Dimitar Tchernookov (viool).

zondag 26 nov. 16.00 u.

Antonius van Paduakerk Nijm.

Agenda

Zo 29 okt, 10.00 u

Allerzielen/Allerheiligen

Voorganger: Kees Megens
mmv koor Larissa

Zo 5 nov, 10.00u

Voorganger: Cecile Kuijpers
mmv de cantor

Zo 12 nov, 10.00u

Voorganger: Tjeu van Knippenberg
mmv het Paduakoor

Zo 19.nov, 10.00 u

Voorganger: Theo Brock
mmv de cantor

Zo 26 nov, 10.00 u

Voorganger: Liesbeth Jansen
mmv het Gregoriaans koor

Zo 3 dec, 10.00 u

1e zondag Advent
Voorganger: Louis Sibbald
mmv de cantor

Zo 10 dec, 10.00 u

2e zondag Advent
Voorganger: Tjeu van Knippenberg
mmv de het Paduakoor

+++++

Dinsdagconferenties 2023

serie VI Thema:

**Vincent de Paul nu
Generatie 17**

7 nov: André Haverkort:
Levensverhalen & Levensbeschouwing.

14 nov.: Marieke van de Ven:

Bijbelverkenningen.

21 nov: Theo Gallé:

De tafel van vijf, gesprekken over levensbeschouwelijke oriëntatie.

28 nov: Marike de Valk:

Bezielen en beziel worden.

Plaats: serrezaal pastorie Antonius van Paduakerk, Groesbeeksew. 96,

Tijd: 15.30 – 17.00 uur

Aanmelden: niet nodig, geen kosten

Meer informatie: Marieke v. d. Ven

mariekevandeven@vincentdepaulcenter.nl

www.vincentdepaulcenter.nl

